יצרא דיין נסך לא תקיף להו, "זונה ישראלית ועובדי כוכבים מסובין חמרא אסיר מ"ט הואיל וזילה עלייהו ברתייהו גרירא ההוא ביתא דהוה יתיב ביה המרא דישראל על עובד כוכבים אחדה לדשא באפיה והוה ביזעא בדשא אישתכח עובד כוכבים דקאי ביני דני אמר רבא כל דלהדי ביזעא שרי, דהאי גיסא והאי גיסא אסור ההוא חמרא דישראל דהוה יתיב בביתא דהוה דייר ישראל בעליונה ועובד כוכבים בתחתונה שמעו קל תיגרא נפקו, קדים אתא עובד כוכבים אחדה לדשא באפיה אמר רבא 'חמרא שרי מימר אמר "כי היכי דקדים אתאי אנא קדים ואתא ישראל ויתיב בעליונה וקא חזי לי" (ה) ההוא אושפיזא דהוה יתיב ביה חמרא דישראל אישתכח עובד כוכבים דהוה יתיב בי דני *אמר רבא "אם נתפס עליו כגנב שרי ואי לא אסיר ההוא ביתא דהוה יתיב ביה חמרא אישתכח עובד כוכבים דהוה קאים בי דני אמר רבא "אי אית ליה לאישתמוטי חמרא אסיר, ואי לא, חמרא שרי מיתיבי נגעל הפונדק או שאמר לו "שמור" אסור מאי לאו אע"ג דלית ליה לאישתמוטי? לא, בדאית ליה לאישתמוטי ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוו יתיבי וקא שתו חמרא, שמע ישראל 'קל צלויי בי כנישתא' קם ואזל אמר רבא 'חמרא שרי מימר אמר השתא מדכר ליה לחמריה והדר אתי' ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוו יתיבי בארבא שמע ישראל קל 'שופרי דלי' שמשי' נפק ואזל אמר רבא 'חמרא שרי מימר אמר" השתא מדכר ליה לחמריה והדר אתי' ואי 'איסור גיורא' משום שבתא האמר (*רבא אמר) לי 'איסור גיורא' כי הוינן בארמיותן "אמרינן - יהודאי לא מנטרי שבתא דאי מנטרי שבתא כמהכיסי קא משתכחי בשוקא" (*ולא ידענא) דסבירא לן כרבי יצחק *דא"ר יצחק "המוצא כיס בשבת מוליכו פחות פחות מד' אמות ההוא אריא דהוה נהים במעצרתא שמע עובד כוכבים טשא ביני דני אמר רבא 'חמרא שרי מימר" אמר "כי היכי דטשינא אנא איטשא נמי ישראל אחוריי וקא חזי לי" הנהו גנבי דסלקי לפומבדיתא ופתחו חביתא טובא אמר רבא חמרא שרי *מ"ט? *"רובא גנבי = ישראל נינהו, הוה עובדא *בנהרדעי ואמר שמואל חמרא שרי, *כשאן כרבי אליעזר דאמר ספק ביאה טהור *) דתנן הנכנס לבקעה בימות הגשמים וטומאה בשדה פלונית ואמר "הלכתי במקום הלז ואיני יודע אם נכנסתי לאותה שדה אם לא נכנסתי" *"ר"א אומר ספק ביאה טהור ספק מגע טמא לא, שאני 'התם כיון דאיכא דפתחי לשום ממונא הוה ליה 'ספק ספיקא' ההיא

*) פסחים י. כ"ב נה: סנהדרין פ"ו מ"ה

חתום מותר כדפרישית דלא חיישינן כלל לכתחילה לעשות כתב החותם או לחזור ולהכירו כדמסמע לפי הפסק ומ"מ נכון להחמיר לכתחלה אך בדיעבד אין להפסיד כיון דאיכא חותם אחר' בלא כתב ומכירו כדפרישית ומיהו אין נכון אם אין אותו חותם אחד מאותיות כ"ל ממנוסות טיט כדפרישית דמגופת טיט תשיבא חותם אחד אז ודאי איט מותר בלא כתב או הכרה אלא אם כן ראה הסני שנשתלח לו היין קודם לכן את היין שהכלי נתנכר ועתה הוא הכיר את הכלי בטביעות עין ואפילו איט מכיר בחותם לפי שלא היה חתום באותה שעה דאל"כ נהי דלא חיישינן לזיופא מ"מ מנין לנו שהוא אותו חבית של יין ששלח לו חבירו שמא החליפו העובד כוכבים בחבית אחר שהיה בו יין במגופה בטיט שגם חביות יין העובדי כוכבים פעמים שמגופים בטיט כמו כן נריך שיהיה נסתם לגמרי הנקב קטן שקורין שושפריא"ל בלע"ז כדקאמר תלמודא משום שייכא אבל כשהוא חתום באותיות אין לחוש לכל זה דודאי האותיות לא עשאן כי אם ישראל ומ"מ אין לסמוך על המגופה של טיט אך נכון הדבר לסתום פי חבית ולתת עור הסתימה קבוע במסמרות ולכתוב אותיות חליין על העור וחליין על דופני קרסי החבית שאם יגביה עובד כוכבים העור לא ידע לישבו כבתחלה ולתת חשוק שקורין לרקל"א סביב הנעולים במקום שמחוברים אל דופני החבית ולקובעו שם בסמרים מפני הנעורת התחובה שם סביב שוליו שלא יוכל העובד כוכבים להוציא יין דרך שם ולתוחבן אחרי כן במקומן הראשון וכן הברזות לתוך ולקבוע עליהם עור במסמרים או יקבעו נסרים לכסות כל השוליים והברזות בסיגמון זה פירש רבינו ברוך על התחתונה בפסק ומיהו נראה שכל זה איט כי אם לכתחלה אבל בדיעבד סגי בחתימת פי החבית לבד כיון דלא חיישינן לדברי רבינו יצחק בן יהודה כדפרישי' לעיל דאף בהסרת הנעורת ירא הוא פן יתקלקל החבית בכך ולא יוכל לתקנו כבתחלה מיהו אין לאסור גם זה בדיעבד ומ"מ טוב להחמיר כדברי רבינו ברוך הואיל ונפק מפומיה ושוב דפירש רבינו ברוך שלריך שיעלה כתב עם החותם או שיחזור [לראותו] ופירש רש"ס בשם רש"י דכל מה שאנו אוסרים בהודיעו שהפלגא הייט דוקא כשיש לחוש שמא עובד כוכבים נגב יין ונתן מיס תחת החסרון או החליף טוב ברע אבל מקום שאין לחוש לכך כגון במקום מעבר בני אדם אפילו הם עובדי כוכבים דמרתת העובד כוכבים לגנוב אע"ג דהודיעו שהפלגא מותר ולא חיישינן שמא גנב כיון שהעובדי כוכבים בזמן הזה אינם בני ניסוך כך פירש רש"ס מיהו נראה (ג) זה דהייט דוקא בחביות או בדרדורים שאין להם רק פתח קטן למעלה אבל גיגית או קנקן או טיט

כו יין ופתחו רחבה קל הוא ליגע בהם ורגילות ליגע בהן דרך מתעסק לא: **שמע** ישראל קל צלוי · ודוקא היין שעל הדולבקי שרי כדתנן · במתני' ורבא קמ"ל דקל צלוי כלא הודיעו שמפליג דמי* (ד) אי נמי שאפי' על השולחן מותר ובדלא אמר לו הוי מזוג ושותה: **פתרו** חביתא טובא · הכא לאו דוקא טובא כיון דתלינן בישראל אבל בסמוך הוי דוקא כיון דפתחו טובא ואית דל"ג טובא וגרס ליה בסמוך וכיון דאיכא דפתחי לשום ממונא:

ההיא

יגרא דיין נסך לא תקיף להו · לנסוכי: בפרייסו גרירא · דשבקה להו לנסוכי: דלסדי ביזעא שרי · אף בשהיה דמירתת ולא נגע: דסאי גיסא וסאי גיסא אסור · אף בהגאה וכשאין נתפס על כיסאו כנגב עסקינן שהיה לו חלק ביין ולא נתפס עליו כנגב טליה שרי ואית דגרסי הוו ביזייני בדשא חורין וסדקין ובקיטין · ובקעהו תרגומו ובזעהו: ישראל בעליונה ועובד כוכבים בתחתונה · ויין בתחתונה וישראל רואהו מלמעלה: שרי · כל שרי' הכא = שרי אף בשהיה הכא לא נגע קאמרינן וכל "אסיר" הכא = אף בהגאה ובטולהו הלכתא כרבא: אי איתא ליה לאישתמוטי · ולומר "לכך נכנסתי" סמכא דעתיה ולא מירתת, דכי עלו לכך ביתא מעיקרא אדעתא דלנסוכי עלו וסבר אי משכחו לי אשתמיטנא, ואע"ג דבמגע היין ליה לאשתמוטי אסור דאי לאו לנסוכי עלו למה ליה דעייל ולא דמי למגיע עובד כוכבים בחנותו דהתם דכיון דברשות עייל וידעינן למאי עייל כל זמן שלא הודיעו שמפליג מותר דסבר אי נעגע השתא אתי וחזי לי: ואי ליתא ליה לאישתמוטי שרי (ג) וכיון דבהול הוא על כיסאו מירתת ולא נגע: נגעל הפונדק · ונתייחד עובד כוכבים עם היין לא שאמר ישראל לעובד כוכבים "שמור, עמוד מבחוץ ושמור": אסור · דחיישינן דלמא עלו על כיון דא"ל "שמור" סמכא דעתיה דמפליג מיניה: איפורא דבי שיפאי · של ערב שבת שהיו תוקעין להבדיל בין קדש לחול: ואי משום שבתא · וא"ת דסמכא דעתיה דעובד כוכבים משום דלא אתי ישראל בשבתא אתמר לי איסור גיורא כו': פתוח פתוח מד' אמות · ושומר לפוש ולוכא עקירה מתחילת ד' לסוף ארבע: מעמא · נתחבא: ספק ביאה · דלא ידעינן עובד כוכבים אי על לי לא על-טהור ומשום הכי שרי דשמי לן ספק ביאה מביאה ודאי וספק מגע: בקעה · שדות הרבה זו אצל זו בימות הגשמים שזרועה היא ואין רגיל דורסין אותה והוי רשות היחיד לטומאה וספיקא שלירעה בה הוי ספיקא טמא: וטומאה בשדה פלונית · באחת מן השדות ואין אנו יודעין איזו היא: פלוכי במקום פלו · בבקעה זו: ספק מגע טמא · דאמר נכנסתי לשדה שהטומאה בה ואיני יודע אם נגעתי בטומאה אם לאו: כיון דאיכא דפסקי מביאה לשום ממונא · וכיון דחזו דחמרא הוא פרשי דבגיבוייהו מרידי ולא מנסכי: הוי ספק ספיקא · ספק ישראל ספק עובד כוכבים ואח"ל עובד כוכבים ספק נגע ספק לא נגע, ובהא אפילו רבנן מודו, לפי פליגי רבנן עליה דר"א ניכר היכי דמליא שדה טומאה דאי על לה לא אפשר דלא אתיל דליכא אלא ספק אחד ספק: רבינא

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ההוא אושפיזא. נ"ב ע"ל ס"פ ר"י איתא עובדא כי הא ההוא כרכא ע"ש נפי' רש"י ותוס': (ג) רש"י ד"ה ואי ליתא וכו' דכיון דבהול: (ג) תוס' ד"ה (בדף הקודם) מאי טעמא וכו' מיהו נראה דהייט בכ"ל ותיבת זה נמחק: (ד) ד"ה שמע וכו' שמפליג דמי ובדלא אמר לו הוי מזוג ושותה אי נמי שאפילו על השלחן מותר והכא מיירי שכל אי שותה מייט הס"ד:

[ליתא בכ"ל וכרא"ש]

[נ"ל ואינהו לא ידעי כ"ל נרי"פ וכרא"ש]

[פי' דסס סי' דרים רק מתי מעט עובדי כוכבים ומי' בתוס' נ"ב נה: ד"ה ר"ל וכרא"ש דאסברים היטב]

[ומי' תוס' נ"ב נה: ד"ה ר"ל כו' ביאור נכון על פוגיא דסכא]

[ניחא מו. פ"ב]

[פי' סברות ספק אות ס"ו מסנה ד]

עש א מיי' פי"ב מהל' מאכלות אסורות הלכה כו סוס"ע י"ד סי' קכט סעיף יד:

פ ב מיי' שם הל' כא סמג לאוין קמח סוס"ע י"ד סי' קכט סעי' ד:

פא ג מיי' שם הלכה כ סמג שם סוס"ע י"ד סי' קכט סעי' ה:

פב ד ה מיי' שם הלכה כב סמג שם סוס"ע י"ד סי' קכח סעיף ד וסמי' ה וסי' יין הבלנ קכט סעיף ה בהגה:

פג ו מיי' שם הלכה יא סמג שם סוס"ע י"ד סי' קכט סעיף ז:

פד ז ח סוס"ע שם סעיף ו:

פה ט מיי' פי"ב מהל' שבת הלכה ז סמג לאוין סה סוס"ע א"ח סי' רסו סעיף ז:

פו י מיי' פי"ב מהל' מאכלות אסורות הלכה כב סמג לאוין קמח סוס"ע י"ד סי' קכט סעיף י:

פז כ מיי' שם הלכה כט סוס"ע שם סעיף יא:

[ראה כדי לדעת לפניך כי בדין דאינו על תחומי ארצות]

* שבת לה:

[ליתא בכ"ל וכרא"ש]

[נראה מאוד דהכא בכ"ל ליתא ריבוא גנבי ישראל אחוריי דקא חזי לי]

[ניחא מו. פ"ב]

מקבץ

כ"ה אדר"ת/נרבוצ' ר' שמואל ב' כ' מסיבת הרבי ובתלת תבות אין ישראל לבוא אלא בגנבי ישראל אחוריי דקא חזי לי

[ניחא מו. פ"ב]

[ומי' תוס' נ"ב נה: ד"ה ר"ל כו' ביאור נכון על פוגיא דסכא]

ל"ל ובדלא אמר לו הוי מזוג ושותה אי אפי' שעל השולחן מותר ואיירי סכא אכ"ל שותה מייט. רש"ל ומיין בכרל"ש סי' מז

הכא